

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 15C/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120210620
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Slobodníková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7120210620.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Ivetou Slobodníkovou v spore žalobcu: R. bytom X., proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

rozhodol:

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi titulom náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci sumu 1 385,05 EUR spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne od 19. 10. 2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 4 000,- EUR spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne od 19. 10. 2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou na tunajší súd dňa 30. 9. 2020 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 1 385,05 EUR s 8 % úrokom z omeškania od 19. 10. 2018 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 4 000,- EUR s 8 % úrokom z omeškania od 19. 10. 2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobca v žalobe uviedol, že na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I pod č. k. 3Pv/653/08-107 z 13. 1. 2014 bol obžalovaný zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva a prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva. Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T/2/2014 zo dňa 6. 4. 2017 bol spod obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal. Uznesením sp. zn. 6To/57/2017 z 27. 9. 2017 Krajský súd v Košiciach odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku. Z vyššie označených rozhodnutí súdov je zrejmé, že trestné stíhanie voči jeho osobe boli vedené nezákonne. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia súdov SR, podľa ktorých nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Nezákonným rozhodnutím, ktoré bezprostredne viedlo ku vzniku uplatňovanej škody je obžaloba podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Košice I č. k. 3Pv/653/08-107 z 13. 1. 2014 pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva a prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva. Na základe tejto obžaloby bol Okresným súdom Košice I vydaný trestný rozkaz pod sp. zn. 3T/2/2014 z 31.

3. 2014, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a zákaz činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel. S ohľadom na existenciu iných právnych názorov ohľadom posudzovania obžaloby ako rozhodnutia napadol touto žalobou aj nesprávny úrad postup prokuratúry spočívajúci v podaní obžaloby na jeho osobu a následne v opakovanom podávaní dôkazmi nepodložených a zároveň obsahovo zmätočných a nekvalifikovaných odvolaní proti oslobodzujúcemu rozsudku okresného súdu. V súvislosti s vedeným trestným stíhaním bol nútený zabezpečiť si od fázy súdneho konania kvalifikovanú právnu pomoc advokátom a zvoliť si obhajcu. Zvoleným obhajcom bol JUDr. Peter Molitoris, PhD. Tomu za právne služby v namietanej trestnej veci uhradil na základe predloženej faktúry a podrobného vyúčtovania sumu 1 385,05 EUR. Faktúra č. 3/2018 z 1. 4. 2018 bola vystavená na sumu 1 856,24 EUR, táto však pokrývala aj právne služby poskytované advokátom v inom trestnom konaní. Suma uplatnená touto žalobou však zodpovedá priloženému vyúčtovaniu vo veci sp. zn. 3T/2/2014. Tlakom vyvolaným trestným stíhaním bol vystavený dlhodobý a sústavne, keďže trestné stíhanie voči jeho osobe začalo už v roku 2009. Nezmyselne a bez zrejmych dôkazov bol trestne stíhaný 8 rokov. Negatívny dopad trestného stíhania na jeho osobu bol zjavný nielen v jeho rodinnom, ale aj podnikateľskom živote. Neprávom a bez relevantných dôkazov bol trestne stíhaný za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti v spojení s prečinom falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla. Všetky údajné trestné činy mali súvisieť s jeho podnikateľskou činnosťou, ktorá predstavovala prakticky jediný zdroj obživy pre neho a jeho rodinu. Následkom dlhodobého trestného stíhania pre skutky, ktorých sa mal údajne dopustiť pri výkone podnikateľskej činnosti, bolo poškodenie jeho dlhodobého budovaného dobrého mena v prostredí obchodu s ojazdenými autami. Zreteľne to pocítil na úbytku zákazníkov a na nevhodných bývalých obchodných partnerov realizovať s ním ďalšie obchody. Bezprostredným dôsledkom stíhania bolo, že v roku 2012 musel ukončiť činnosť predaja motorových vozidiel prostredníctvom autobazáru L & D Trading Autobazár a svoje aktivity musel presmerovať na priamy dovoz automobilov zo zahraničia pre konkrétnych objednávateľov. Pod stresom vyvolaným podaním obžaloby a následným vydaním trestného rozkazu na výkon akejkoľvek podnikateľskej činnosti vo vlastnom mene napokon úplne rezignoval a k 9. 12. 2014 na základe vlastného oznámenia mu zaniklo živnostenské oprávnenie. S poukazom na uvedené je presvedčený, že z hľadiska rozsahu jeho nemajetkovej ujmy nepostačuje po 8-ročnom nezákonnom trestnom stíhaní vo fáze predsúdnej aj súdnej iba morálna satisfakcia v podobe oslobodzujúcich rozsudkov, preto popri uplatnených nárokoch na náhradu škody požaduje finančnú náhradu v sume 4 000,- EUR, ktorá len v minimálnej miere kompenzuje jeho utrpenie a utrpenie jeho rodiny, dlhodobé pocity neistoty a úzkosti vyvolané nedôvodným a nezákonným trestným stíhaním jeho osoby, ako aj poškodenie dobrého mena v oblasti jeho podnikania. Svoj nárok si uplatnil podaním adresovaným Generálnej prokuratúre SR doručeným dňa 16. 7. 2018. Žiadosť o predbežné prerokovanie bola listom žalovanej VI/4 Gc 128/18/1000-4 z 18. 10. 2018 vyhodnotená ako nedôvodná. Žalovaná vo svojom stanovisku poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 163/2013. Tu je potrebné uviesť, že v prípade tohto rozhodnutia sa jedná v zásade o ojedinelý odklon od rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR ako aj všeobecných súdov v porovnateľných súdnych sporoch, a teda nie je možné vnímať ho ako stabilizovanú súdnu judikatúru, či justičnú prax. V materiálnom právnom štáte musí štát niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ak nimi zasiahol do základných práv občana. Pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ústavný súd celkom jednoznačne konštatoval, že ak sa trestné stíhanie konkrétnej osoby skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa tak stalo, uznesenie, ktorým bolo proti obvinenému vznesené obvinenie, je potrebné považovať za takýchto okolností vždy za nezákonné a zasahujúce do základných práv jednotlivca (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS 117/06, I. ÚS 395/2016, I. ÚS 540/2016 a ďalšie).

2. Žalobca k žalobe pripojil obžalobu Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 13. 1. 2014 č. k. 3Pv/653/08-107, rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 6. 4. 2017 sp. zn. 3T/2/2014, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. 9. 2017 sp. zn. 6To/57/2017, návrh na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody zo dňa 3. 5. 2018, potvrdenie o platbe (výpis z účtu), výpis zo živnostenského registra, list Generálnej prokuratúry SR zo dňa 18. 10. 2018, že neuspokojí nárok žalobcu na náhradu škody, vyúčtovanie trov obhajoby JUDr. Petrom Molitorisom, advokátom žalobcovi zo dňa 1. 4. 2018, faktúru č. 3/2018 odmeny a výdavkov za advokátske úkony zo dňa 1. 4. 2018.

3. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 18. 11. 2020 vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku. Poukázala na ust. § 19 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalovaná zastáva názor, že žaloba žalobcu bola na súd podaná po uplynutí zákonnej desaťročnej

(objektívnej) lehoty, ako aj trojročnej (subjektívnej) lehoty, odo dňa, kedy sa žalobca dozvedel o škode (§ 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.), a to aj po odrátaní lehoty predbežného prerokovania nároku (§ 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.). Uplynutie objektívnej, ako aj subjektívnej premlčacej lehoty bude možné verifikovať až prostredníctvom príslušného trestného spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T 2/2014. Žalobca takisto nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci v zmysle ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. Osobitne nepoukázal na žiadny nesprávny úradný postup prokuratúry Slovenskej republiky. Celý postup príslušných orgánov prokuratúry, ako aj jednotlivých prokurátorov bol v súlade s platnou právnou úpravou procesného postupu orgánov činných v trestnom konaní upravenou zákonom č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov. Žalobca považuje v predmetnom konaní za nezákonné rozhodnutie obžalobu prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I č. k. 3Pv/653/08-107 zo dňa 13. 1. 2014. Obžalobu prokurátora nie je možné považovať za nezákonné rozhodnutie v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky týmto poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca v žalobe nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, na základe ktorého by mu prináležal nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Žalovaná teda uviedla, že neuznáva nárok žalobcu v celom rozsahu a žiadala, aby ho súd zamietol.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 7. 12. 2020 uviedol, že vo vzťahu k tej časti vyjadrenia žalovanej, v ktorej namieta premlčanie, nárok premlčaný nie je. Pokiaľ ide o subjektívnu 3-ročnú premlčaciu dobu, táto začala plynúť oznámením uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/57/2017, ktorým bolo zamietnuté odvolanie okresného prokurátora. Toto uznesenie mu bolo oznámené ústnym vyhlásením priamo na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. 9. 2017. Subjektívna premlčacia doba teda uplynula najskôr 27. 9. 2020, teda až po podaní žaloby v predmetnej veci. Za významnú považoval skutočnosť, že táto doba neplynula v čase predbežného prejednávania nároku, teda od 12. 7. 2018 do oznámenia výsledku prejednávania. Tento dátum presne uviesť nevedel, ale oznámenie prokuratúry je datované dňa 18. 10. 2018, teda k jeho doručeniu muselo dôjsť až po tomto dátume. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu 10-ročnú, túto tiež nepovažuje za uplynulú v čase podania žaloby. Jej plynutie jej totiž potrebné odvíjať od oznámenia obžaloby, ktorá je rozhodnutím sui generis, vo vzťahu ku ktorému je možné namietať spôsobenie škody. Obžaloba mu bola oznámená 3. 12. 2014 spolu s trestným rozkazom sp. zn. 3T/2/2014 z 31. 3. 2014. 10-ročná objektívna lehota preto uplynie najskôr 3. 12. 2024. Podľa stabilizovanej judikatúry súdov je škodou ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/23/2008 zo dňa 21. 12. 2009). V súvislosti s možnosťou premlčania škodového nároku je potrebné vysporiadať sa s momentom vzniku škody. V danom prípade mu samotným vznesením obvinenia škoda nevznikla, keďže počas prípravného konania nebol zastúpený advokátom a teda na úkony trestného stíhania nemal žiadne náklady. Až na základe podania obžaloby rozhodnutím sui generis podľa ustálenej rozhodovacej praxe došlo voči osobe žalobcu k vydaniu trestného rozkazu a teda vo svojej podstate k vydaniu odsudzujúceho rozsudku. Tento postup, pre ktorý sa napriek spornému skutkovému stavu rozhodol prokurátor, mal za následok potrebu obhajoby v konaní pred súdom, ktorú zabezpečil prostredníctvom advokáta. Vstupom do právneho vzťahu s obhajcom mu zároveň vznikla povinnosť zaplatiť za poskytované právne služby aj priama majetková škoda, ktorú si uplatňuje v konaní. Pokiaľ by teda prokurátor využil svoju právomoc a nebol by posunul vec do štádia súdneho konania obžalobou, nebol by vydaný trestný rozkaz s následnou potrebou reakcie v podobe odporu a potrebou právneho zastúpenia v ďalších úkonoch trestného konania. Keďže mu v období od vznesenia obvinenia do podania obžaloby žiadna majetková škoda nevznikla, nemohla voči nej v tom čase ani plynúť premlčacia doba. Vo vzťahu k vzniku škody je možné uvažovať aj o tom, že škoda mu vznikla až zaplatením vyúčtovanej sumy za poskytovanie právnych služieb, čomu svedčí aj záver prezentovaný v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo/323/2010 zo dňa 4. 5. 2011, podľa ktorého kým dlžník nezaplatil dlžnú sumu svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na jej náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, lebo škoda mu zatiaľ nevznikla; samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh nie je skutočnou škodou ani ušlým ziskom (R 22/1977). V prípade oslobodenia spod obžaloby je potrebné považovať uznesenie o vznesení obvinenia aj obžalobu za nezákonné rozhodnutia, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť

štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (napr. rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/104/2016 z 9. 3. 2017).

5. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

6. Na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 13. 1. 2014 pod č. k. 3Pv/653/08-107 bol žalobca obžalovaný zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva a prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva.

7. Okresný súd Košice I vydal dňa 31. 3. 2014 sp. zn. 3T/2/2014 trestný rozkaz, ktorým žalobcu uznal za vinného za to, že v Košiciach na ulici Sv. Ladislava 70 v období od 2. 11. 2006 do 18. 12. 2006 doviezol N. pre M. za sumu 70 000,- Sk až 80 000,- Sk osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi Elegance, výrobné č. karosérie VIN: R. v hodnote 286 000,- Sk pochádzajúce z trestného činu krádeže spáchaného v čase od 22:00 h dňa 2. 11. 2006 do 6:10 h dňa 3. 11. 2006 v R., a to v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine. Následne M. na uvedenej adrese v úmysle zakryť pôvod tohto vozidla v trestnom čine odstránil časť karosérie s pôvodným výrobným číslom karosérie VIN a na jej miesto vovaril časť karosérie z iného motorového vozidla zn. Škoda Octavia tmavomodrej farby s výrobným č. karosérie VIN: R., ktoré kúpil dňa 7. 9. 2006 v Spolkovej republike Nemecko, súčasne do vozidla umiestnil aj falošný výrobný štítok vozidla. Takto upravené vozidlo dňa 18. 12. 2006 M. na Krajskom dopravnom inšpektoráte KR PZ v Košiciach prihlásil na svoje meno do evidencie vozidiel, kedy mu bolo pridelené ev. č. E. a vediac o jeho pôvode v trestnom čine toto spoločne M. a R. užívali až do 1. 7. 2008, kedy bolo zaistené príslušníkmi PZ, čím získali pre seba prospech vo výške 286 000,- Sk (9 493,46 EUR), teda obvinený K. spoločným konaním iný majetok z trestnej činnosti v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine sebe zadovážili, zmenili a užívali a takým činom získali pre seba väčší prospech, obvinený K. a R. spoločným konaním použili ako pravé identifikačné číslo iného motorového vozidla, čím spáchali obvinený M. a R. zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v platnom znení, obvinený K. a R. prečin falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v platnom znení, za to sa odsudzujú obvinený R. podľa § 233 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

8. Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 13. 5. 2015 sp. zn. 3T/2/2014 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

9. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 22. 3. 2016 č. k. 5To/48/2015-1668 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok.

10. Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 6. 4. 2017 č. k. 3T/2/2014-1761 oslobodil žalobcu spod obžaloby, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

11. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 27. 9. 2017 č. k. 6To/57/2017-1790 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie okresného prokurátora.

12. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nachádzajúcej sa v spise tunajšieho súdu sp. značky 3T/2/2014 vyplýva, že advokát žalobcu sa zúčastnil na pojednávaní v dňoch 23. 2. 2015, 25. 3. 2015, 7. 5. 2015, 11. 5. 2015, 13. 5. 2015, 15. 8. 2016, 22. 11. 2016, 14. 2. 2017, 10. 3. 2017, 15. 3. 2017, 4. 4. 2017, verejné zasadnutie dňa 27. 9. 2017.

13. Listom zo dňa 3. 5. 2018, ktorý odoslal poštou dňa 12. 7. 2018, žalobca požiadal žalovanú o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody vo výške 1 856,- EUR a nemajetkovej ujmy vo výške 4 000,- EUR podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

14. Listom zo dňa 18. 10. 2018 žalovaná oznámila advokátovi žalobcu JUDr. Molitorisovi, že vykonala šetrenie na posúdenie dôvodnosti uplatňovaného nároku na náhradu škody a preskúmaním spisového

materiálu zistila, že uplatnený nárok na náhradu škody nebude Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky uspokojený.

15. JUDr. Peter Molitoris, PhD., Štúrova 20, Košice vyúčtoval trovy obhajoby dňa 1. 4. 2018 žalobcovi ako prehľad a vyúčtovanie právnych úkonov vykonaných v trestnej veci sp. zn. 3T/2/2014. Základná sadzba 2014: 90,17 EUR, režijný paušál 2014: 7,21 EUR - 1. prevzatie a príprava obhajoby 16. 4. 2014 - 97,38 EUR, 2. odpor proti trestnému rozkazu 17. 4. 2014 - 97,38 EUR. Základná sadzba 2015: 92,62 EUR, režijný paušál 2014: 7,41 EUR - 3. hlavné pojednávanie (odroč.) 23. 2. 2015 - 30,57 EUR, 4. hlavné pojednávanie 25. 3. 2015 - 100,03 EUR, 5. porada s klientom 7. 5. 2015 - 100,03 EUR, 6. hlavné pojednávanie 11. 5. 2015 - 100,03 EUR, 7. hlavné pojednávanie - rozsudok 13. 5. 2015 - 30,57 EUR. Základná sadzba 2016: 95,37 EUR, režijný paušál 2016: 7,63 EUR - 8. porada s klientom 12. 8. 2016 - 103,- EUR, hlavné pojednávanie 15. 8. 2016 - 103,- EUR, 10. hlavné pojednávanie (odroč.) 22. 11. 2016 - 31,47 EUR. Základná sadzba 2017: 97,61 EUR, režijný paušál 2017: 7,81 EUR - 11. hlavné pojednávanie (odroč.) 14. 2. 2017 - 32,22 EUR, 12. porada s klientom 10. 3. 2017 - 105,43 EUR, 13. hlavné pojednávanie 15. 3. 2017 - 105,43 EUR, 14. hlavné pojednávanie 4. 4. 2017 - 105,43 EUR, 15. hlavné pojednávanie - rozsudok - 32,22 EUR, 16. vyjadrenie k odvolaniu prokurátora - 105,43 EUR, 17. verejné zasadnutie k odvolaniu 27. 9. 2017 - 105,43 EUR, spolu na úhradu 1 385,05 EUR.

16. Faktúrou č. 3/2018 odmeny a výdavky za advokátske úkony s dátumom vystavenia 1. 4. 2018 a so splatnosťou 15. 4. 2018 vyúčtoval JUDr. Peter Molitoris, PhD. žalobcovi za obhajobu v trestnom konaní odmenu za poskytovanie právnych služieb podľa priloženého vyúčtovania (§ 10 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) sumu 1 856,24 EUR.

17. Žalobca na pojednávaní dňa 2. 12. 2021 vypovedal, že bol takmer 8 rokov trestne stíhaný a trestné stíhanie bolo bezdôvodné. Suma 1 385,05 EUR predstavuje odmenu, ktorú zaplatil advokátovi JUDr. Petrovi Molitorisovi, PhD., ktorý ho zastupoval v priebehu celého trestného konania. Býva v mestskej štvrti E., ktorá bola kedysi samostatnou dedinou, kde každý každého pozná. To, že bol trestne stíhaný, vedelo celé jeho okolie. O tom, že bol oslobodený, už nemajú vedomosť. Dodnes v očiach niektorých ľudí pôsobí ako darebák, pretože bol trestne stíhaný. Potom, ako bol trestne stíhaný, nevedel predať ani jedno motorové vozidlo, pretože sa na neho pozerali ako na zlodeja. Sumu uvedenú na výpise z účtu vyplatila jeho manželka Z. advokátovi a jedná sa o ich spoločný účet.

18. Podľa výpisu zo živnostenského registra žalobca ukončil podnikateľskú činnosť ku dňu 9. 12. 2014.

19. Súd právne vec posúdil nasledovne:

20. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo d) nesprávnym úradným postupom.

21. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

22. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

23. Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona č. 514/2003 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný

prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

24. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

25. Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

26. Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 citovaného zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

27. Podľa § 18 ods. 1, 3 citovaného zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

28. Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 citovaného zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

29. Súd v predmetnej veci podľa § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") určil, že je nesporná skutočnosť, že na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 13. 1. 2014 pod č. k. 3Pv/653/2008-108 bol žalobca obžalovaný zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva a prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva. Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 6. 4. 2017 sp. zn. 3T/2/2014 bol spod obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal. Uznesením zo dňa 27. 9. 2017 sp. zn. 6To/57/2017 Krajský súd v Košiciach odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku. Takisto nebola sporná skutočnosť, že právnenému zástupcovi žalobcu na jeho účet vyplatila manželka žalobcu zo spoločného účtu sumu 1 856,24 EUR, čo vplynulo z kópie priloženého platobného poukazu Slovenskej sporiteľne, a.s.

30. Žalovaná vznesla v konaní námietku premlčania, preto súd v prvom rade skúmal, či uplatnený nárok žalobcu je premlčaný.

31. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, súd konštatuje, že nárok uplatnený žalobou premlčaný nie je. Subjektívna trojročná premlčacia doba začala plynúť oznámením uznesenia Krajskému súdu v Košiciach sp. zn. 6To/57/2017, ktorým bolo zamietnuté odvolanie okresného prokurátora. Toto uznesenie bolo žalobcovi oznámené ústnym vyhlásením priamo na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. 9. 2017. Premlčacia doba subjektívna by teda uplynula dňa 27. 9. 2020. Podstatné je, že v čase predbežného prejednanie nároku, teda od 12. 7. 2018 do oznámenia výsledku prejednanie, t. j. do 18. 10. 2018 premlčacia doba neplynula. Subjektívna 3-ročná premlčacia doba teda neuplynula. Pokiaľ ide o objektívnu 10-ročnú premlčaciu dobu nebola uplynutá v čase podania žaloby dňa 30. 9. 2020, pretože obžaloba bola oznámená žalobcovi dňa 3. 12. 2014 spolu s trestným rozkazom sp. zn. 3T/2/2014 zo dňa 31. 3. 2014 a 10-ročná objektívna lehota uplynie najskôr dňa 3. 12. 2024. Nárok žalobcu teda nie je premlčaný.

32. Súd v konaní o náhradu škody podľa zákona 514/2003 Z. z. je povinný skúmať účelnosť vynaložených trov konania, ktorých náhradu si žalobca uplatňuje. Predpokladom pre skúmanie účelnosti určitého úkonu je v prvom rade preukázanie toho, že takýto úkon bol vykonaný. Súd na základe vykonaného dokazovania výsluchom strán sporu, ako aj oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov mal za preukázané, že uplatnený nárok žalobcu je dôvodný.

33. Žalobca pred podaním žaloby listom zo dňa 3. 5. 2018 požiadal žalovanú o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá bola žalovanou odmietnutá ako nedôvodná. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 1 856,24 EUR titulom majetkovej škody za právnu pomoc advokátom zvoleným obhajcom JUDr. Petrom Molitorisom, PhD., ktorému za právne služby v označených trestných veciach uhradil na základe predloženej faktúry a podrobného vyúčtovania sumu 1 856,24 EUR a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 4 000,- EUR. Poukázal na negatívny dopad oboch trestných stíhaní na jeho osobu, ktorý bol zvýraznený tou skutočnosťou, že oba údajné trestné činy mali súvisieť s jeho podnikateľskou činnosťou, ktorá predstavovala zdroj obživy pre neho a jeho rodinu. Následkom trestného stíhania, ktoré malo súvisieť s jeho podnikateľskou činnosťou, bolo poškodenie jeho dlhodobu budovaného dobrého mena v prostredí obchodu s ojazdenými autami. Zreteľne to pocítil na úbytku zákazníkov a na nevlí bývalých obchodných partnerov realizovať ďalšie obchody. Výsledkom bolo, že v roku 2012 musel ukončiť činnosť autobazáru L&D Trading autobazár a svoje aktivity musel presmerovať na priamy dovoz automobilov zo zahraničia pre konkrétnych objednávateľov. Pod stresom vyvolaným vznesením obvinenia na výkon podnikateľskej činnosti vo vlastnom mene úplne rezignoval a ku dňu 9. 12. 2014 mu zaniklo živnostenské oprávnenie. V zmysle platnej judikatúry súdov uznesenie o vznesení obvinenia a obžaloba sú nezákonné rozhodnutia, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Na základe podanej obžaloby bol Okresným súdom Košice I vydaný trestný rozkaz zo dňa 31. 3. 2014 pod sp. zn. 3T/2/2014, ktorým bol žalobcovi uložený úhrnný trest. Vzhľadom na posun trestného stíhania do štádia súdneho konania bol žalobca nútený nechať sa zastupovať advokátom. Žalobca preukázal všetky predpoklady objektívnej zodpovednosti žalovanej za škodu, t. j. súčasné splnenie troch podmienok - existencia nezákonného rozhodnutia, uznesenie o vznesení obvinenia a obžaloba, vznik škody (vynaložené trovy obhajoby) a príčinnú súvislosť s trestným stíhaním žalobcu. Žalobca zároveň preukázal, že podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.) a zároveň táto žiadosť bola Generálnou prokuratúrou SR odmietnutá ako nedôvodná. Žalobcom uplatnené trovy konania boli bezprostredne vyvolané nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa a prokurátora, z čoho vyplýva, že vzniknuté trovy obhajoby by žalobcovi neboli vznikli, pokiaľ by žalobca nebol trestne stíhaný. Súčasťou trov konania sú trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú odmenu za právne zastupovanie v trestnom konaní JUDr. Petrom Molitorisom, PhD., advokátom, ktorý vyčíslil žalobcovi v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v trestnej veci sp. zn. 3T/2/2014. Všetky fakturované úkony právnej služby boli v rámci trestného konania vykonané, čo bolo preukázané z listinných dôkazov obsiahnutých v spise Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T/2/2014.

34. Zhrnúc uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v žalobou uplatnenej výške 1 385,05 EUR titulom vzniku majetkovej škody.

35. Primeranosť nemajetkovej ujmy súd posudzoval podľa § 7 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. v spojení s ustanovením § 5 zákona č. 215/2006 Z. z. Súd považoval za primeranú nemajetkovú ujmu, ktorú určil podľa Nariadenia vlády SR č. 280/2016 Z. z. za rok 2018, kedy bol žalobca oslobodený spod obžaloby, vo výške 435,- EUR mesačne, t. j. 10 x 435,- EUR, spolu 4 350,- EUR. V predmetnej veci je rozhodujúce, že posúdenie veci orgánom činným v trestnom konaní sa v trestnom konaní ukázalo nesprávnym, pretože sa nepreukázalo, že obžalovaný žalobca skutok spáchal, že sa tento skutok vôbec stal alebo je trestným činom. Teda sa nepreukázalo, že skutok spáchal obžalovaný žalobca. V tomto prípade štát musí potom reparaovať nevinnému všetky následky spôsobené trestným stíhaním a nahradiť mu nielen vzniknutú škodu, ale v prípade splnenia zákonných predpokladov aj nemajetkovú ujmu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení zákonných predpokladov v zásade právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia a podaním obžaloby právo na náhradu nemajetkovej ujmy v žalobou uplatnenej výške 4 000,- EUR titulom nemajetkovej ujmy.

36. Podľa § 517 ods. 1, veta prvá a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Pri náhrade škody v danom prípade predstavovanej trovami obhajoby vo výške 1 385,05 EUR, ktoré žalobca v trestnom konaní uhradil z vlastných peňažných prostriedkov sa žalovaná dostala do omeškania najskôr dňom oznámenia, že nárok na náhradu škody neuspokojí alebo uplynutím 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr (§ 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. posledná veta). V danom prípade k oznámeniu, že nárok na náhradu škody neuspokojí, došlo listom žalovanej zo dňa 18. 10. 2018. Žalobcovi preto za omeškanie žalovanej patria úroky z omeškania vo výške 8 % ročne od 19. 10. 2018 do zaplatenia zo sumy 1 385,05 EUR a vo výške 8 % zo sumy 4 000,- EUR od 19. 10. 2018 do zaplatenia (§ 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.) do zaplatenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. 1. 2022 sp. zn. 7Cdo/339/2021).

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi proti neúspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

41. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o Ź n o** podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice I písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, **m ô Ź e** žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.